

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 353

Červenec-srpen 1985

VÝROČÍ 21. SRPNA

Sedmnáct let již uplynulo a za tu dobu se lidská povaha projevila, fakta se překrucují a vina je sváděna na jiné. Komunistická strana oficiálně převzala sovětský diktát a poslušně říká to co chce Moskva. Na komunistické přihlášce např. na otázku jak to bylo s invazí, žadatel musí odpovídat, že Sovětský svaz vyslechl prosbu o pomoc československé vlády a přispěchal do Prahy 21. srpna. Byla to "bratrská pomoc". (Od té doby prosil Afghanistan o podobnou pomoc.) Je tedy na místě, abychom aspoň jednou v roce otiskli provolání předsednictva ÚV KSČ a připomněli jim pravdu, na kterou by tak rádi zapomněli.

VŠEMU LIDU ČSSR!

Včera dne 20. 8. 1968 kolem 23. hod. večer překročila vojska Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky státní hranice Československé socialistické republiky. Stalo se tak bez vědomí presidenta republiky, předsedy Národního shromáždění, předsedy vlády i prvního tajemníka ÚV KSČ a těchto orgánů.

V těchto hodinách zasedalo předsednictvo ÚV KSČ a zabývalo se přípravou XIV. sjezdu strany. Předsednictvo ÚV KSČ vyzývá všechny občany naší republiky, aby zachovali klid a nekladli postupujícímu vojsku odpor. Proto ani naše armáda, Bezpečnost a Lidové milice nedostaly rozkaz k obraně země.

Předsednictvo ÚV KSČ považuje tento akt za odporující nejenom všem zásadám vztahů mezi socialistickými státy, ale za popření základních norem mezinárodního práva.

Všichni vedoucí funkcionáři státu KSČ i Národní fronty zůstávají ve svých funkcích, do nichž byli jako představitelé lidu a členů svých organizací zvoleni podle zákonů i jiných norem, platných v Československé socialistické republice. Ústavními činiteli je okamžitě svoláváno zasedání Národního shromáždění, vlády republiky, předsednictvo ústředního výboru KSČ svolává plénum ÚV KSČ k projednání vzniklé situace.

PŘEDSEDNICTVO ÚV KSČ

K 21. SRPNU

Předsednictvo Československé národní rady americké zaslalo následující dopis členům kongresu, senátorům a poslancům se žádostí, aby v Congressional Record bylo vzpomenu tohoto tragického výročí. Vzhledem k tomu, že v měsíci srpnu kongres je na dovolené a Congressional Record nevychází, budou zveřejněny jejich projevy až příští měsíc, po jejich návratu do Washingtonu.

Dopis ČSNRA do Washingtonu

August 8, 1985

On August 21st it will be seventeen years since the Soviet Union invaded Czechoslovakia, kidnapped members of her government and permanently occupied that country.

What distinguished this particular aggression from other Soviet atrocities is the fact that it was directed not against an opponent, but against a communist ally only because the Czechoslovak people tried to eliminate brutality from their domestic policies and give socialism a "human face." Why is this important? Because it is the clearest possible proof that the ruling elite of the Soviet Union does not care at all about the implementation of its professed ideals, but pursues a pure and simple policy of acquiring, enlarging and intensifying its absolute power over everyone — friends and foes alike.

At a time when we are again engaged in an endeavor to arrive at some accommodation with this very same power elite, it is of utmost importance to remember and remind ourselves about its nature. To conduct any negotiations with the Soviet government while suffering from any illusions about its true aims is dangerous to us and usually fatal to some part of the free world.

Therefore please let our adversary know that we are aware of his true character by recalling, on the floor of Congress, the unredeemed violation of Czechoslovakia on her anniversary on August 21st, and to insert your remarks in the Congressional Record. Not only the people of Czechoslovakia, but all peoples under Soviet domination will find hope and strength from your words.

Czechoslovak National Council of America
Dr. Leopold Rozboril, President
Vlasta Vraz, Secretary

Závěrečná řeč amerického velvyslance Richarda Schiftera v Ottawě

Konference expertů na lidská práva, která se konala v Ottawě v rámci t.zv. "CSCE process", skončila 17. června, aniž byl vydán nějaký "závěrečný dokument". Jak jsme již oznámili, bylo podáno celkem 45 návrhů. Některé byly zamítnuty státy sovětského bloku, jiné zamítl Západ. Přijetí jakéhokoliv návrhu se může stát jen se souhlasem všech zúčastněných delegací.

V závěrečném projevu, ve kterém velvyslanec Richard Schifter zhodnotil výsledky konference, řekl vedoucí americké delegace doslova toto: "... We are sadly aware of the fact that human rights violations have taken place even as we

VESTNIK

July-August 1985

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Červenec-srpen 1985

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

have met, talked and deliberated. Prison sentences have been meted out to Lis, Frasyniuk and Michnik in Poland. The fate of Dr. Sakharov and his wife Elena Bonner is ominously unknown. The repression of ethnic Turks in Bulgaria continues. And Charter 77 activists, peaceful persons who exercised their rights to freedom of expression, remain incarcerated in Czechoslovakia...". —afa—

Československo se "vyznamenalo"!

Na konferenci zástupců 35 států v Helsinkách, která se konala u příležitosti desátého výročí podepsání Závěrečného Aktu z Helsinek Konference o Spolupráci a Bezpečnosti v Evropě, měli všichni ministři zahraničních věcí zúčastněných států příležitost zhodnotit 10 let činnosti v t.zv. CSCE process, pokud se týká dodržování ujednání na poli lidských práv a základních svobod, ku kterému se svým podpisem zavázali. Československý ministr zahraničních věcí, Bohuslav Chňoupek, učinil na tomto jubilejním zasedání v Helsinkách to, čemu se ostatní ministři zahraničních věcí ze států sovětského bloku — včetně nového ministra zahraničních věcí Sovětského svazu — vyhýbali: nepřímou napadl západní státy a obvinil je z porušování lidských práv svých občanů. Hovořil o právu na práci a na život v míru jako o základních právech občanů a zastával stanovisko, že veškeré svobody a práva, jímž se těší občané na Západě, se nedají srovnat s právem na práci, jež zajišťuje československá ústava a ústavy jiných komunistických států. Ministr Chňoupek také odmítl výsledky konference o lidských právech v Ottawě. Ministr Chňoupek se však vyznamenal ještě další věcí: byl jediným ministrem zahraničních věcí satelitního státu, který svůj projev učinil rusky. Všichni ostatní mluvili buď anglicky, francouzsky nebo svým jazykem. —afa—

CSCE Commission Hearings

V úterý, 25. června uspořádala Helsinská Komise "hearings" o právě skončené konferenci expertů na lidská práva v Ottawě. O průběhu konference a postoji americké delegace podal zprávu vedoucí delegace velvyslanec Richard Schifter. Další svědectví podali Mark Palmer, Deputy Assistant Secretary for European Affairs a Gary Matthews, Senior Deputy Assistant Secretary for Human Rights. Doplněk k těmto svědectvím podal Congressman Benjamin A. Gilman, který se konference částečně zúčastnil s dalšími členy amerického kongresu.

"Hearings" se konaly za předsednictví Senátora Alfonse M. D'Amato a poslance Steny H. Hoyer-a. Otázky účastníkům konference a zástupcům americké vlády kladli: senátoři Gordon Humphrey, Malcolm Wallop a Dennis deConcini a poslanci John Porter a Tom Lantos.

Ve své výpovědi velvyslanec Schifter zdůraznil, že americká delegace se zaměřila hlavně na projednávání jednotlivých případů porušování lidských práv, na situaci skupin v signatářských zemích, které monitorují dodržování Závěrečného Aktu z Helsinek, na rusifikace některých států pod sovětskou kontrolou a na pronásledování osob pro jejich náboženské přesvědčení. Spolupráce se západními delegacemi, jakož i s delegacemi neutrálních států byla výborná, postupovalo se jednotně. Závěrečný dokument, který by vytýčil program nebo postup do budoucnosti vydán nebyl, protože se Západ a Východ nemohly dohodnout na společném textu, bylo však konstatováno, že konference byla účelná.

Všichni tři svědčící představitelé americké vlády a zástupce kongresu se shodli v tom, že je nutné v tzv. CSCE process pokračovat, aby se podpořila snaha skupin v sovětském bloku získávat práva, které jsou lidu těchto států zaručena v Závěrečném Aktu z Helsinek, který také nese podpis představitelů jejich vlád. —afa—

Desáté výročí podepsání Závěrečného Aktu z Helsinek

U příležitosti 10. výročí podepsání Závěrečného Aktu z Helsinek Konference o Bezpečnosti a Spolupráci v Evropě, uspořádal Bílý Dům "briefing" pro zástupce nevládních organizací, které pracují na poli lidských práv.

Celkový přehled o činnosti americké vlády na tomto poli podal Mark Palmer, Deputy Assistant Secretary of State for European Affairs, který je členem americké delegace na komemorační schůzku zástupců signatářských států, která se koná v Helsinkách ve Finsku, 1. srpna t.r.

Dalším řečníkem byl velvyslanec James Goodby, který je vedoucím americké delegace na konferenci o bezpečnostních opatřeních v rámci "CSCE process" ve Stockholmu. Po něm promluvil velvyslanec Richard Schifter, který vedl americkou delegaci na konferenci o lidských právech, která se konala v květnu a v červnu t.r. v Ottawě. Posledním řečníkem byl Michal Hathaway, nynější ředitel Helsinské Komise, který nastínil úkoly Komise v budoucnosti.

Americké delegaci byl před jejím odletem do Helsinek předán překlad dokumentu Charty 77 číslo 19/1985, který vydala k desátému výročí podepsání Závěrečného Aktu z Helsinek. —afa—

Osmnáctá pololetní zpráva State Departmentu o dodržování Závěrečného Aktu z Helsinek

State Department nedávno vydal svoji 18. pololetní zprávu o dodržování — či nedodržování — Závěrečného Aktu z Helsinek, která zahrnuje období od 1. října 1984 do 1. dubna 1985.

Pokud se týká Československa, zpráva konstatuje, že dodržování ustanovení Helsinské Dohody zůstává v ČSSR poměrně stejné, beze změny k lepšímu. Jedinou pozitivní věc, kterou zpráva zaznamenala, byl fakt, že v jednom případě soudního procesu s aktivistkou na poli lidských práv, byli západní pozorovatelé připuštěni do soudní síně jako pozorovatelé. Byl to první a jediný případ, kdy se tak stalo.

Zpráva State Departmentu připomíná případy Rudolfa Baťka, Jiřího Wolfa, a zaznamenává fakt, že Jiří Gruntorád, Jan Litomiský, Ladislav Lis, František Stárek a Václav Soukup jsou, po propuštění z vězení, podrobeni ustanovení t.zv. "ochranného dohledu", kdy se musí pravidelně hlásit na policii (ve většině případů každý den), žádat o povolení 14 dní předem, chtějí-li cestovat do jiného města a pod. Dále připomíná případ Mikloše Duraye, zástupce menšiny, podpisatele Charty 77, který byl v té době již více jak 10 měsíců ve vazbě. Zpráva State Departmentu se dále zmiňuje o případech tří slovenských protestantů, Jana Juhaščíka st., Jana Juhaščíka ml. a Rudolfa Sobanose, kteří byli drženi ve vazbě proto, že policie u nich našla náboženskou literaturu a o odsouzení tří mladých slovenských katolíků, Alojze Gabaje, Bronislava Borovského a Tomaše Konce proto, že "pašovali" z Polska bible.

Zpráva State Departmentu dále konstatuje, že všichni dělníci v Československu musí být zapojeni ve státěm kontrolovaných odborech ROH a spisovatelé, umělci, atd., kteří chtějí pracovat ve svém oboru působnosti, musí být sdružení v organizacích, které jsou pod kontrolou komunistické strany ČSSR.

Ve zprávě se rovněž poukazuje na to, že přestože československá vláda tvrdí, že dodržuje všechna ustanovení Závěrečného Aktu z Helsinek, včetně Principu číslo IV., který respektuje teritoriální integritu zúčastněných států, v říjnu 1984 členové československé pohraniční stráže vtrhli na území Rakouska, kde zastřelili čs. občana, Františka Faktora, který se snažil prchnout do Rakouska.

Pokud se týká cestování do zahraničí, udělila čs. vláda v tomto období výjezdní povolení v případech 1,300 osob k návštěvě příbuzných ve Spojených státech, většinou osobám starším a pensistům. Přibližně stejný počet vstupních víz byl udělen americkým občanům k návštěvě Československa. V této době vydalo americké velvyslanectví v Praze 28 imigračních víz členům rodin amerických občanů a dvě imigrační visa v případě rozdělených rodin uprchlíků, kteří žijí v USA.

Zpráva State Departmentu také zaznamenává fakt, že čs. vláda nepovolila vstup do Československa papeži Janu Pavlu II., aby se zúčastnil komemorace 1100. výročí úmrtí svatého Metoděje, přestože jeho přítomnost žádaly tisíce československých občanů svými podpisy na různých peticích.

Pokud se týká volného proudu myšlenek, ideí a informací, zpráva State Departmentu konstatuje, že z amerických novin a časopisů se v ČSSR může volně prodávat jen komunistický Daily World — a to jen několik kopií. Podmínky pro cizí žurnalisty, pokud jsou v Československu akreditováni, nejsou velmi příznivé. Vysílání Hlasu Ameriky rušeno není, avšak vysílání Radio Free Europe je stále rušeno, zejména ve větších městech, hlavně v Praze a v Bratislavě.

—afa—

Čtyřicáté výročí osvobození západních a jižních Čech

Jak jsme již oznámili, americké velvyslanectví v Praze uspořádalo u příležitosti 40. výročí osvobození západních a jižních Čech americkými vojsky, výstavu fotografií a různých památek na tuto radostnou událost v dějinách Československa. Fotografie a jiné památky byly velvyslanectví darovány československými občany z celé republiky. Výstava trvala 21 dní a navštívilo ji téměř 9,300 československých občanů, z nichž mnozí s sebou přinesli další fotografie a jiné památky na tuto dobu.

—afa—

Týden porobených národů 1985

Týden porobených národů byl presidentem Reaganem vyhlášen 19. července t.r. zvláštní proklamací, kterou toho dne podepsal. Mimo to byla v Bílém domě uspořádána zvláštní komemorace Týdne porobených národů, na které promluvil vice-president George Bush. Ve svém projevu vice-president Bush mimo jiné prohlásil, že k jisté míře útisku dochází i pod vládami, které jsou pravicové, ale zdůraznil, že k nejhorším případům útisku dochází v zemích s komunistickými režimy. Připomněl zejména úděl lidu v Afghanistanu a prohlásil, že marxistická vláda Etiopie používá hladomoru v zemi jako "trest" proti velkému počtu svých občanů.

Na komemoraci Týdne porobených národů promluvil také ředitel Hlasu Ameriky, Gene Pell, který zdůraznil úlohu Hlasu Ameriky informovat pravdivě občany ve státech, kde vlády a jimi kontrolované sdělovací prostředky svým občanům často podávají informace falešné, jak o dění v jejich zemích, tak v zahraničí. Zdůraznil při tom vděčnost občanů těchto států, která se projevuje v tisících dopisech, které Hlas Ameriky ročně dostává, přestože se pisatelé těchto dopisů vystavují nebezpečí. Přečetl při této příležitosti dopis jednoho posluchače z Československa, který dotyčný odeslal za své návštěvy v zahraničí.

—afa—

Captive Nations v Chicagu

Program byl zahájen a řízen předsedou Illinoiského výboru Polského kongresu (Polish-American Congress) a bývalým poslancem Romanem Pucinskim. Manifestace byla zahájena mší v kostele sv. Hyacinta. Účast byla imposantní, ač Chicago se vyznamenalo úporným vedrem, hlavně Poláci se dostavili ve velkém počtu. Bylo vzpomenu to zavražděného Otce Jerzyho Popielszka, k jehož pomníku byl položen věnec. Malou účast Čechů a Slováků lze si částečně vysvětlit, že pořadatelé oznamovali dvě různá data, z čehož pochopitelně vznikl zmatek. Nutno však dodat, že od doby kdy se přestaly podnikat průvody hlavní ulicí města Chicaga za starosty Daleyho, účast našich krajanů velmi poklesla.

Havlův dopis do Paříže

Francouzští socialisté uspořádali v Paříži ve dnech 30. a 31. května shromáždění, na něž ministerský předseda Laurent Fabius pozval dvě stě obhájců a zastánců lidských

**Prosíme oznamte včas
změnu adresy**

práv, mezi nimi i Václava Havla a Lecha Walesu. Ani jeden z nich nemohl přijet, protože neměl zaručen návrat do vlasti. Spisovatel Václav Havel poslal zasedání, jež řídili předseda francouzského Národního shromáždění a ministr zahraničí Roland Dumas, otevřený dopis dohoto znění:

“Děkuji vám za pozvání na pařížské *Mezinárodní dny svobod a lidských práv* a omlouvám se, že se jich nemohu zúčastnit. V okamžiku, kdy vám tento list píši, stojí u dveří mého domu automobil se čtyřmi policisty, kteří mají za úkol zjišťovat s kým se setkám, a zabránit eventuální zahraniční návštěvě. Tento fakt je sám o sobě bezvýznamný, na světě se děje bezpočet nekonečně horších věcí a já se o tom teď nezmiňuji proto, abych si stěžoval. Jde mi o něco jiného: Když uvažuji o tom, proč jsem takto střežen a proč našemu státu stojím za výdaje s tímto střežením spojené, uvědomuji si, že toto má vlastně jediný důvod: Vědí o mně, že se pokouším — tak jako mnoho mých přátel — uvažovat svým vlastním rozumem a říkám své názory nahlas. Nikdo z nás, kdo jsme v této situaci, nemá žádnou moc. A přece, jak patrně, se státní moc v naší zemi cítí být námi ohrožena. Čím ji ohrožujeme? Ničím jiným než tím, že se i v těchto ztížených podmínkách snažíme chovat svobodně. To ovšem znamená, že svobodný duch a hlas osobního svědomí mají v dnešním světě stále ještě jakousi reálnou váhu. Není v tom jiskra naděje? Že respekt k lidským svobodám a právům, cit pro spravedlnost a úcta k člověku jsou základním východiskem jakéhokoli úsilí o lepší svět — to dnes říká a verbálně uznává kdekdo, můžeme to dokonce slyšet z úst všech státníků světa a možná to dokonce slyšíme nejčastěji právě od nich. Řídí se tím ale skutečně všichni i ve své praxi? Kdyby se tím řídili, těžko by byl asi dnešní svět v tak hluboké krizi. Partikulární zájmy různých establishmentů, mocenských, politických i hospodářských elit, jednotlivých ideologických systémů, států či mocenských bloků vždy znovu převažují nad ohledem ke globálnímu zájmu lidstva, jakkoliv energicky deklarovanému, k zájmu, který je totožný se zájmem člověka jako bytosti, která je nadána zvláštní schopností ve světě nejen žít, ale svět svým duchem reflektovat, a tím vlastně vždy znovu tvořit. Jak dosáhnout v této rozporné situaci zvratu? Jak dosáhnout toho, aby činy odpovídaly slovům? Podle mého mínění není jiné cesty, než začít u sebe sama. Vnitřní svoboda, nezávislost rozumu a otevřenost nejhlubším hlasům vlastního svědomí jsou tím jediným, čím může každý z nás přispět k tomu, aby byl svět lepší. Dokud policejní auta hlídají domy těch, kteří se v rámci svých omezených sil o to snaží, není ještě vše ztraceno. Víím, že vašeho shromáždění se účastní mnoho skvělých osobností, které si právě takovýmto úsilím získaly respekt celého světa. V takových lidech vidím naději, že svobodný lidský duch přece jen zvítězí nad omezeností různých dílčích politických zájmů, ať už je střeží policejní auta, či nikoliv. Přeji vašim jednáním úspěch!”

Spartakiáda

První spartakiáda v Praze byla přijata s lítostí a odporem. Zazněl umíráček Sokolu. Tak jako komunisté se zmocňují všeho co jim nepatří, tak i národní dědictví Sokola mělo být zašlapáno v prach stadiónu.

Sokol byl z nejnárodnějších národních institucí. Znamenal vzkříšení národa za doby obrozenecké, posilu republiky, víru v lepší život. Nacisté pochopili morální význam Sokola a proto zahubili v koncentračních táborech vedoucí muže a

ženy sokolského hnutí, aby již nikdy nepovstalo národní sebevědomí. Koho nezničili nacisté toho vyřadili a zmrzačili komunisté. Nejdřív zmocnili se všeho hmotného majetku a pak se soustředili na duševní odkaz, který postupně musel být vymazán.

Tradiční sokolské slety byly nahrazeny spartakiádou se vši sovětskou hmotnou okázalostí a silným politickým náterem. První spartakiáda byla Praze nakomandovaná a režim vyhověl, diktoval povinnosti účastníkům, sváděl a svázal lidi. Z dobrovolné nadšené účasti se stal komunisty nakomandovaný podnik.

Všeho toho jsme si vědomi. Jsou si toho vědomi i komunisté a proto od poslední spartakiády nastala určitá změna. Komunisté usoudili, že dovolí tentokráte, aby spartakiáda vyzněla “národně”. Program se podobal sletovým, prý někteří cvičitelé jsou odchovanci starého Sokola. Hlavně zmizela z ulic sovětská a komunistická hesla. Nikde se neobjevil sovětský prapor.

Ohlas byl vřelý. Vděční občané s pohnutím sledovali cvičení, od prvního nástupu se cítili být opět členy národa, který se projevuje dle vlastních tradic. Snad to byl chytrý manévr od komunistů. Nedá se odhadnout co znamená pocit pospolitosti a nadšení lidí, ať na stadiónu či u televize, připomínající starší generaci slavné dny minulých sletů, kdy byl národ svobodný, a mladší generaci vzrušení něčeho radostného z odkazu rodičů.

Spartakiáda bez účasti Sovětů...

Přicházejí první zprávy o letošní spartakiádě v Praze, které mluví o velkém počtu cvičenců i diváků, o velmi dobré úrovni všech výstupů zcela v sokolské tradici a často slyšeném pozdravu “Nazdar!” Navíc mluví o náladě československého lidu, který byl ve svém celku spokojen, že SSSR se rozhodlo bojkotovat letošní spartakiádu, na odvetu “nesportovního chování” proti sovětskému hokejovému mužstvu při zápase USA—SSSR v Praze. Diváci na tribuně fandili Američanům, když sovětská hráči vyprovokovali rvačku proti americkým hráčům.

Na stadiónu spartakiády nikde žádná sovětská vlajka, pouze normální rudá vlajka bez srpu a kladiva. Při vítání hostů prezident Husák neřekl ani slovo o SSSR. Tím se spartakiáda více přiblížila sokolským sletům, zvláště když nastoupili muži ku prostným za Šukova pochodu “V nový život”. Kolem nebylo ani nápisů “Se Sovětským svazem na věčné časy.”

Zahraniční zpravodajové popisují úspěch spartakiády bez SSSR. Nechceme napsat, že se změnilo něco v komunistickém vedení a v sovětském protektorátu ČSSR, ale lid Československa projevil své vlastenecké citění.

Jaké to bude mít následky? — Wait and see! *Jiří Špánek*
(Sokolský Zpravodaj, Los Angeles)

Emigrační úřad nás informuje...

Víte že, emigrační zákon umožňuje ročně přístup 290.000 cizincům do USA.

Tato kvóta je rozdělena na 120,000 emigračních čísel pro západní polokouli a 170,000 emigračních čísel pro východní polokouli.

Roční předplatné Věstníku - \$5

Lidé narození v nezávislých zemích v západní polokouli — Canada, Mexico, Střední a Jižní America, Caribské ostrovy, mají nárok na 120,000 emigračních čísel ročně.

Lidé narození ve všech jiných zemích východní polokoule mají nárok na 170,000 emigračních čísel ročně s omezením na 20,000 emigračních čísel pro každou jednotlivou zemi.

a) **Přednostní právo číslo 1** — svobodní synové a dcery USA občanů;

b) **Přednostní právo číslo 2** — manželky, svobodní synové a dcery legálně přijmutého cizince do USA;

c) **Přednostní právo číslo 3** — Členové profese nebo lidé neobyčejných schopností ve vědě nebo umění;

d) **Přednostní právo číslo 4** — Ženatí synové nebo prodané dcery USA občanů;

e) **Přednostní právo číslo 5** — Bratři a sestry USA občanů;

f) **Přednostní právo číslo 6** — Kvalifikovaní a nekvalifikovaní dělníci, o kterých je nouze v USA;

g) **Přednostní právo číslo 7** — Uprchlíci;

h) **Přednostní právo číslo 8** — Všichni ostatní, kteří nejsou uvedeni v předchozích kategoriích. O bližší informace volejte kancelář CNCA 656-1117, O. Kovářovou.

Slovenský kardinál

Mezi 28 preláty, ktorých pápež Ján Pavol II. dňa 24. apríla povýšil za kardinálov, je aj jeden Slováč — arcibiskup Jozef Tomko, ktorý doteraz zastával funkciu generálneho tajomníka synody biskupov.

S povýšením na kardinála pápež menoval arcibiskupa Tomku za Prefekta Vatikánskej kongregácie pre evanjelizáciu národov.

Kardinál Tomko je prvým Slovákom, ktorý v moderných slovenských dejinách sa stal kardinálom. Je to veľká česť a historický medzník v živote slovenského katolicizmu. Na Slovensku ale aj všade, kde žijú Slováci, bude z toho radosť. Potešia sa tomu aj nekatolíci — Slováci a to najmä preto, že prelát Tomko je významným cirkevným pracovníkom, ktorý vždy dobre rozlišoval medzi tým, čo je cirkevné a náboženské a medzi čo je národné a politické. A to je, bohužiaľ zriedkavý zjav medzi slovenskými katolíkmi.

Pri tejto príležitosti treba spomenúť aj to, že v poslednom období je Vatikán k Slovákom a ku Slovensku veľmi štedrý a pozorný. Pred niekoľkými rokmi vykonal voči Slovensku inú historickú vec. Vytvoril zo Slovenska samostatnú provinciu katolíckej cirkve, čím vyňal slovenských katolíkov spod vplyvu ostrihomskej a jagerskej kapituly. A bol by menoval už aj sídelného správcu novej provincie, arcibiskupa na Slovensku, keby to bol dovolil Husákov režim. Takto sa slovenskí katolíci musia nateraz uspokojiť s tým, že majú člena v kongregácii cirkevných princov, ktorý však nesídlí na Slovensku. Arcibiskup Tomko si tejto cti vzhľadom na svoju významnú prácu vo Vatikáne plne zaslúži.

(Naše Snahy, červen 1985)

ZPRÁVY ODBOČEK A OBLASTÍ

Odbočka T. G. Masaryk ČSNRA, Los Angeles

Zástupci odboček ČSNRA z Pacifické oblasti se šli ke společné schůzce v sokolovně v Los Angeles dne 18. května

1985. Schůzka se konala u příležitosti sokolského sletu Pacifické oblasti Amerického sokola. Schůzky se zúčastnili zástupci odboček ze San Diego, Orange County a z Los Angeles, celkem dvanáct bratrů a sester. Bratr J. Špánek ze San Franciska se v poslední chvíli nemohl schůzky zúčastnit, zaslal však svoje náměty v dopise. Na schůzce byly projednávány možnosti spolupráce odboček zejména na poli kulturním a politickém. Schůzka se konala ve dnech po hlasování v americkém Kongresu, ve kterém byla odmítnuta finanční pomoc nikaragujským bojovníkům za svobodu a jejich rodinám, žijícím v táborech v Hondurasu. Zástupci odboček vyjádřili svoji solidaritu s demokratickými Nikaragujskými a zaslali jim finanční dar, potvrzující naše sympatie s jejich bojem za svobodu a demokracii.

Zástupci odbočky "T. G. Masaryk" v Los Angeles se zúčastnili dvou politických rally ve prospěch nikaragujských bojovníků za svobodu. 21. dubna demonstrovali společně s Američany nikaragujského, kubánského, elsalvadorského, baltského a j. původu před úřadovnou kongresmana Mel Levina, který vedl v Kongrese opozici proti americké pomoci nikaragujským bojovníkům za svobodu. 22. června zástupci odbočky narušovali společně s příslušníky jiných exilů rally a demonstraci americké organizace CISPE, která financuje komunistické guerrilly v El Salvadoru.

Výbor odbočky je přesvědčen, že nebude-li zastaven růst komunistických diktatur ve Střední Americe, není naděje na osvobození ani našich národů v Evropě z komunistického jha.

Odbočka v Los Angeles připravuje následující akce na podzimní sezónu:

27. září — vystoupení zpěváka Karla Kryla z Mnichova.

20. října — večer s Vladimírem Škutinou — humoristou z Curychu.

30. listopadu — promítání čs. filmu "Ostre sledované vlaky".

Všechny tyto akce se pravděpodobně uskuteční v Mezinárodním klubu UCLA, vždy v 7 hod. večer. Bližší podrobnosti budou oznámeny včas pozvánkami našim členům a přátelům.

Jiří Breber

Odbočka San Diego

Krajanská slavnost ve Fallbrooku

Každoroční slavnosti odbočky Čs. národní rady americké San Diego, v překrásném přírodním parku "Live Oak Park" ve Fallbrooku se stávají tradicí. V neděli 9. června sjely se do Fallbrooku, kde trvale žije početná obec našich krajanů, zástupy lidí, Češi Slováci a jejich američtí přátelé i hosté ze vzdálených míst Spojených států, aby se navzájem poznali a pobavili. Přijeli krajané, a byli mezi nimi strousedlíci ze San Diego, z oblasti Orange a zvláště v hojném počtu se dostavili krajané z Los Angeles. Sokol L.A. zorganizoval zájezd velkým autobusem, se kterým přijela kromě hostů — třicetiletá výprava tanečního souboru a ženského pěveckého a hudebního kroužku. Přijeli s nimi představitelé Sokola Los Angeles, dr. Jaroslav Spinka a dr. Jiří Liška. Byli přítomni též hosté ze vzdálených částí Spojených států, dokonce i z Evropy.

Po nástupu krojovaných Sokolů následovaly hymny americká a československá. Předseda odbočky dr. Jan

Neumann uvítal přítomné, přičemž zdůraznil, že naše pozdravy a myšlenky platí především porobenému lidu v Československu.

Následoval dvouhodinový kulturní a zábavní pořad. Taneční krojovaný soubor Sokola Los Angeles, za řízení manželů Josefa a Heleny Jaklových, a za hudebního doprovodu A. Votruby předvedl sérii českých, moravských a slovenských národních tanců. Ženský pěvecký kroužek Sokola L.A. sborově zazpíval naše národní písně. Vyvrcholením velmi bohatého a pestrého programu byl společný hold Americe.

K tanci a k pobavení hráli Bob Semerád a Mikšovi, kteří přispěli k dobré náladě všech účastníků. K dobré náladě přispělo též občerstvení přítomných, které připravili k všeobecné spokojenosti naši fallbrookští krajané. Takřka všichni slíbili, že opět přijedou příští rok, budou-li živi a zdraví. ar

Odbočka ČSNRA v Portland (Oregon)

V krajaňských spolcích úředníci se střídají, ale není mnoho těch, kteří za sebou nechají hlubokou stopu činnosti. V Portlandu v Oregonu žijí Jan Martin a jeho žena Marie, kteří tu hlubokou stopu za sebou nechali. Vždy když se něco v krajaňském životě dělo, byli při tom Martinovi. Letošního 15. září oslavují 50. výročí jejich svatby a zaslouží si, abychom při této příležitosti na ně vzpomněli.

Jan Martin se narodil roku 1901 na Moravě. Záhy ztratil rodiče a jen pomocí přátel vystudoval technickou školu v Brně. V roce 1923 emigroval do New Yorku a později do Los Angeles a konečně do Portlandu (Oregon), kde se oženil v roce 1935 s Marií Řadovou, narozenou v Americe. Po celou dobu byli Jan i Marie činní co úředníci v krajaňských spolcích. Jan založil odbočku ČSNRA a Marie byla nejen dobrou pokladní, ale dovedla také napéci 500 koláčků pro odbočku. Jejich dům byl vždy pohostinným. Léta však přelétla přes jejich hlavy a Jan Martin je již dlouho nemocen. Ve výročí zlaté svatby jim přejeme mnoho zdraví a lásky. Jiří Špánek

Czechoslovak-American Festival

Každoročně pořádá Sokol detroitští letní festival. Již po několik let se oblastní výbor ČSNRA zúčastňuje krajaňské slavnosti, která se letos konala 12.—14. července v Yack aréne ve Wyandotte, Michiganu. Po tři dny vyhrávala hudba: Karel Binovec orchestr z Montrealu, Czechoslovak Festival Brass (Troy) a Andy Zelenak orchestr ze Sterling Heights.

K festivalu byla vydána programová knížka s úvodním článkem o Československu a proklamací starosty James J. Wagnera za Wyandotte. Československé národní radě americké byla věnována stránka, o původu organizace a našemu zastoupení. Předsedou oblastí ČSNRA je br. Jiří Zemlička z Warren, Mich.

Rada se zúčastnila stánkem, který vynikal rozmanitostí předmětů památkových, knihami, gramofonovými deskami a různým zbožím. O úspěch se zasloužili v první řadě br. Zemlička s dcerou Helenkou, br. Poláček, Vicki Kithierová, br. Jan Šrámek, manželé Samšínákoví a br. Pondell, který měl na starosti dekoraci stánku. Řada dalších členů pomáhala podle rozvrhu při prodávání předmětů. Velkou atrakcí byl p. Procházka, kterému jsme rezervovali stůl, kde maloval během festivalu kraslice.

Vynikal orchestr Karla Binovce. Celý program byl vysoce oceněn publikem, zvláště pak "Moravanka Czechoslovak Dancers" z Toronta, Kanady. Škoda, že nemohla přijet taneční skupina z Owosso, která tolik let úspěšně vystupovala ve státu Michigan. Br. Antonín Čech, co nežije v Owosso, má těžkosti s organizováním a vystupováním. Přesto přivezl autobus krajaňů a byl všemi vřele uvítán.

Spolupráce se Sokolem Detroit byla výborná a doufám, že Oblast zašle zprávu, jelikož jsme letos velice přispěli k úspěšnému průběhu celého festivalu. (Ze soukromého dopisu.)

Br. Čech psal z New Lathrop o těžkostech s kterými zápolí tolik našich odboček (i v Chicagu). "Máme potíže jednak s místností kde schůzovat. Toto mě trápí co jsme v Americe. U nás doma každá malá hospůdka měla aspoň jednu místnost pro schůzování spolků. Ovšem v Owosso jsme měli několik místností kde schůzovat a to v bankách, které je měly k dispozici pro své vkladatele. Teď ale zde nic není, všechny potřebují místnosti pro svůj "business" a je velmi nepříjemné schůzování v privátních bytech. V létě to půjde, budeme používat pavilónu v parku, ale v zimě?"

V taneční skupině nastaly změny. Děti dospěly, rozešly se, a nám teď zbývá ta drobotina. Pro prázdninách uvidíme, kdo z těch větších se jich ujme."

Br. Čech nadále udržuje československou rádiovou půlhodinku a to už po mnoho let. Má dobrou odezvu u krajaňů. Vzpomíná se starokrajaňů. Na jaře byla zvolena pí. Marion Krčmaříková "Woman of the Year". Br. Čech na stanici WOAP Owosso děkoval jí: "víme s jakou láskou učíte děti, víme to z osobního podání rodičů dětí, které jste učila a učíte. Víme, jak Vás mají děti rády. ... Dodáváme, že "Marion je dcerou známého krajaň Mike Chmelaře v New Lathrop, tož i Vám Mike děkujeme, že jste dceru tak dobře vychoval. Krajaň československého původu musíte být na Marion pyšní."

K zlaté svatbě br. James Krákory a jeho ženy Růženy

Br. James. V. Krákora, dlouholetý člen předsednictva Rady, pokladník, předseda, vynikající předsedající našich sjezdů, rádce a upřímný přítel, oslavil 21. července se svou ženou, nám všem milou Růženkou Krákorovou padesáté výročí svatby v zaplněném sále restaurace Klas v Ciceru.

Tak jak vděčně a radostně vzpomínáme v Radě spolupráce a přátelství s br. Krákorou, hlásí se k němu další krajaňské organizace, v první řadě bratrská pojišťovna ČSA, jejíž je předsedou. Je všude znám svou neúnavnou prací. Nejvíce každý z nás oceňuje jeho vlastenectví a jeho milou snášenlivou povahu. V každém jednání zasahuje klidnou rozvahou, svými zkušenostmi, a přesvědčuje nás, abychom řešili situace věcně. Je činným v tolika spolcích, že nelze jich vyjmenovat všechny. Jeho zájem o útulnu, o Český národní hřbitov, o Czechoslovak American Congress, o celou řadu velkých podniků je známý, např. vzpomeňme zájezdu do Washingtonu roku 1968, kdy Rada svolávala všechny krajaňské organizace, aby společně protestovaly proti invazi Československa (br. Krákora byl tenkrát předsedou památného zájezdu) atd. atd. Jeho zájem je tak široký, ale všude a vždy převládá jeho vlastenectví. Používáme tohoto slova, které přesně vystihuje starokrajaňské tužby a nedá se moderním výrazem nahradit. Br. Krákora, ač za celý život prožil jen několik dní v Československu po druhé světové

válce, má krásný poměr k vlasti svých rodičů, ke svému původu. Vycítí se to z každého jeho projevu, z každého činu.

Československá národní rada byla přirozeně zúčastněna na oslavném večírku. Děkujeme též ses. Krákorové za její ochotu a pomoc při různých příležitostech, např. Holiday Folk Fair.

Použijeme slov br. Halašky, člena předsednictva ČSNRA, který mluvil nejen za Sbor zástupců Českého národního hřbitova a za řád Lincoln-Turnov ČSA, ale za všechny přítomné když pravil: "...Dovolte, abych za sebe a svou manželku a celou řadu ostatních, kteří jsme přijeli do Spojených států po únorovém puči v Československu v roce 1948. Vám řekl, že si velice vážíme Vašeho přátelství, neboť jste nás přijali mezi sebe hned od počátku s plným pochopením a porozuměním, že jsme odešli z Československa jen proto, že jsme nechtěli žít v nesvobodě ve službách komunistických loutek nastolených Moskvou.

Hluboce oceňujeme Vaši oddanou spolupráci na čelných místech krajských organizací zasvěcených boji za osvobození Československa. Přijměte za to náš srdečný dík. Doufáme, že naše společné úsilí bude nakonec korunováno kýženým výsledkem, že bude zachována svoboda v této naší nové vlasti a v Československu, že bude opět obnovena..."

Spojené odbočky

Československé Národní rady americké

"Dr. Milada Horáková a Západní předměstí"

srdečně zvou své členy a přátele na členskou schůzi konanou 13. září 1985 v 7:30 hod. večer ve spojitelně Mid-America Federal, 5900 W. Cermak Rd., Cicero, Illinois.

Máme pro vás připravené jedinečné cestovní pásmo, které vás zavede do končin, kde Rodrigo de Bastidas v 1501 poprvé vkročil na Isthmus Panamy, načež ho r. 1502 následoval Kolumbus. Uvidíte Panama City, Pearl Islands, Taboga Islands, Darien džungli jiné neznámá místa. Cestovní pásmo a slovní doprovod v angličtině připravil pan Richard Pokorný.

Tešíme se, že na večer takové mimořádné hodnoty pozvete své známé a přátele. Občerstvení zdarma.

Vlasta Vrázová, předsedkyně
Bláža Čiháková, tajemnice

Nezapomeňte vyrovnat příspěvky.

XVI. slet Amerického sokolstva v Chicagu

Americké sokolské hnutí oslavilo 120 let svého trvání ve Spojených státech. Přežilo dvě světové války, kde nejvíce osvědčilo svou oddanost a obětavost a nyní přejímá třetí, ne-li čtvrtá generace odkaz, což je pozoruhodné, poněvadž tolik jiných etnických organizací jsou u konce. Marně hledají pokračování ve světě, který se neuvěřitelně mění ve svém nazírání na život, ve svém chování vůči jiným a kdy — zdá se — marně nebo špatně se zařazuje do nového proudu.

Myšlenky sokolských zakladatelů a celý vývin sokolstva však dokazuje, že základ byl tak správně položen, že hodí do každé doby. Hájí se mravní čísla a mravní zásady v zdravém těle a tím se Sokol obrozuje a úspěšně čelí všem nebezpečným nástrahám.

XVI. slet se konal v Berwynu, předměstí Chicaga v Morton stadiónu v neděli odpoledne dne 30. června. Vyšel malebný průvod všech sokolských jednot a krojované skupiny: byly tu početné delegace Slovenského Sokola v

USA, Dělnického Sokola v USA a Sokola v zahraničí v čele se starostou Waldaufem z Kanady, delegace Jugoslávských Sokolů, delegace dalších organizací, mj. Ústředny moravských spolků, Moravské kulturní společnosti, Besedy-Domov atd. Náčelníkem je br. Lebloch, starostou Roy Žitný, spolupředsedou sletového výboru br. Stan Barcal.

Br. Lebloch představil br. Jim Hartunga, člena vítězného družstva v gymnastice na loňské olympiádě v Los Angeles a děkoval mu za jeho zásluhy o sokolské hnutí. Br. Hartung odpověděl, že "cesta k metám nejvyšším mu byla umožněna sokolskou výchovou".

Ve velkém stadiónu cvičilo na 2,000 cvičenců různých kategorií.

Cvičila káňata s maminkami, žáci a žákyně župy střední. Župa severo-východní předvedla k počtě zesnulé býv. náčelnice Milady Prchalové zvláštní tělocvičné číslo. Na 800 dorostenců a dorostenek předvedlo vyjímečně krásná prostrná.

Cvičení náradí mělo vysokou úroveň a bylo obohaceno vystoupením na hrazdě na koni br. Hartunga z Omahy, vítěze na Olympiádě. Br. Pavel Lát ze Sokola St. Louis, Mo. zvítězil opět v Chicagu v gymnastických závodech jako r. 1982 ve Vídni na V. jubelijním sletu Čs. sokola v zahraničí.

Před veřejným vystoupením předcházely pracovní dny sjezdu, kdy tak mnoho nutno vyřídit a připravit do budoucna.

Československá národní rada americká, která má zvlášť vřelý poměr k Sokolu (mnozí jsou členové Sokola) byla zastoupena svým předsedou br. Leopoldem Rozbořilem, který oslovil sjezdové zasedání, aby zdůraznil význam sokolstva a poměr Rady k Sokolu za první a druhé světové války a zvláště dnes v těžkých dobách boje proti celosvětovému nebezpečí komunismu. Svorně jsme spolupracovali po všechna léta a věří, že přímé členství v Radě by utužilo naše svazky, jako v dobách minulých. Přeje sletu mnoho zdaru a věří v naší budoucnost.

Dary In Memoriam

K uctění památky pí. Marie Broučkové, matky naší
národní a spolkové pracovnice Věry Rokničové,
věnuje Ludmila Kos, IL \$ 10.00
K uctění památky rodičů Viléma a Antonie Skaryd,
věnuje syn Vilém S. Skaryd, MD \$ 10.00

Členské příspěvky odboček

Odbočka Sdružení Masaryk Club Owosso, MI \$144.00
Odbočka Czechoslovak Club Colorado, CO 90.00

Dary na činnost ČSNRA

Mrs. Betka Papánek (dar na A. Bulletin), NY \$ 84.00
Etta Chapek, IL 25.00
Beseda (The Czechoslovak Australian Assoc. of
Canberra, Australia) 19.65
Leo Tibensky, IL 18.00
Jaroslav Sperl, WI 15.00
Maria Smrž, NY 14.00
Jaroslav Rek, WI 13.00
Czech Catholic Union, OH 11.00
Prof. Jan J. Oppl MD., OH 10.00
Rev. Frank Svoboda, NY 10.00
Mr. & Mrs. Fred Štěpánek, MI 10.00

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

jest připravena poskytnouti vám nejuvnyhodnějši druhy
životních pojistek plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402
Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED